

PRZEŻUWAĆ (6) *vb impf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

praes 3 sg przeżuwa (5). ◇ 3 pl przeżuwają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w. s.v. przeżuć.

*Powtórnie żuć treść pokarmową (o ssakach nazywanych przeżuwaczami); ruminare Vulg, Cn (6) : Wszakże tego ieść niebędziecie śtych co przeżuwaią (tylko) y śtych co dwoią kopyto (tylko) iako wielbłąd choć przeżuwa/ ále kopytá nie dzieli/ nieczyłty iest wam. *BudBib Lev 11/4*; Zás świniá/ ácz kopyto dzieli y łtopę wkopycie dwoi/ ale nieprzeżuwa/ nieczyłta iest wam. *BudBib Lev 11/7, Lev 11/5, 6.**

*Zwroty: »przeżuwać karmią« (1): Cokolwiek dzieli kopyto/ y dwoi łtopę w kopycie á przeżuwa karmią [*ascendere faciens ruminationem*]/ tákowe bydlę ieść będziecie *BudBib Lev 11/3.**

*[»znowu przeżuwać«: Wśfelkie zwierzę z dobytkow/ ktore ma rozdzielone kopyto/ á znowu przeżuwa [!] [*et ruminat in pecoribus*]/ będziecie ieść. *Leop Lev 11/3 (Linde s.v. przeżuć).*]*

Formacje współrdzenne cf ŻUĆ.

Cf PRZEŻUWANIE, [PRZEŻUWANY]

DDJ